

РЕШЕНИЕ

№ 1073

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-A СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Йоана М. Генжова
М. В. Атанасова

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски като разгледа докладваното от Йоана М. Генжова Въззивно гражданско дело № 20241100503404 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение №790/15.01.2024г., постановено по гр.д. №32260/2023г. по описа на СРС, 55 състав, е отменено на основание чл.357 във вр. с чл.358, ал.1 от КТ дисциплинарно наказание „забележка“, наложено на Д. Р. А. със заповед №РД-36-12/05.05.2023г. на изпълнителния директор на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, като незаконосъобразно. Осъден е на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ да заплати на Д. Р. А. сумата от 400 лева – разноси по делото, както и по сметка на Софийски районен съд сумата от 50 лева – държавна такса.

Подадена е въззивна жалба срещу решението от ответника УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, чрез пълномощника адв. М. Я., като се излагат оплаквания, че решението е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Така извършената смяна на дежурствата представлявала сериозно нарушение както на регламентираното в длъжностната характеристика работно време, така и на трудовото законодателство и безопасните условия на труд. Съгласно сключения трудов договор работникът имал задължение да спазва работното време, да извършва своята дейност в съответствие с длъжностната си характеристика, да се

явява на точно определеното в договора работно място, да полага необходимата грижа и добросъвестност при изпълняване на своите задължения. В случая ищецът не действал с грижата на добрия работник, което било установено от събраните по делото гласни доказателства. Неправилно съдът кредитирал показанията на св. Р., които не кореспондирали със събраните по делото писмени доказателства. Недопустимо било приетото от първоинстанционният съд въз основа на показанията на този свидетел, че съществува трайна практика при смяна на дежурства, различна от установената във вътрешния правилник. Дори да се установявали такива инцидентни случаи, те не следвало да бъдат поощрявани, тъй като създавали предпоставки за това и останалите служители в лечебното заведение да не спазват трудовата дисциплина, както и да се създадат предпоставки за заплахата за живота и здравето на пациентите. Ответникът не отричал наличието на спешни и наложителни причини за смяна на дежурството на ищеца, но това не променяло факта, че същият бил длъжен да уведоми прекия си ръководител, а той от своя страна да прецени кой от лекарите може да поеме дежурство без това да пречи на нормалния лечебен процес. Поради изложеното моли обжалваното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което предявеният иск да бъде отхвърлен.

Подаден е писмен отговор по реда и в срока на чл.263, ал.1 от ГПК от насрещната страна Д. Р. А., чрез пълномощника адв. О. Д., с който жалбата се оспорва и се прави искане за потвърждаване на обжалваното решение. Работодателят не изпълнил задължението си да предостави възможност на служителя да се запознае с правилата за вътрешния трудов ред. Нямаło извършено нарушение, тъй като по делото се доказало, че до прекия ръководител и до всички останали е достигнала информацията за размяна на дежурства посредством качения списък на дежурства в триажна зала и не били налице възражения срещу извършената смяна. Дори да се приемело, че нарушение е извършено, същото било маловажно, защото в триажна зала имало лекар на смяна със същата специалност и ранг, нямаło увреждане и засягане на доброто име и престижа на болницата, нямаło инциденти с пациенти и оплаквания, като съгласно трайната практика на болницата по този начин се правели всички смени. Още при извършване на първата смяна на 04.06.2023г. всички знаели, включително и прекият ръководител, че при втората смяна на 25.03.2023г. д-р Р. ще замества д-р А., защото всичко било нанесено в графика и било известно на всички. Нямаło извършено нарушение от д-р А. на работното време. Ищецът действал с грижата на добрия работник. Не му бил връчен и не бил запознат с правилник за устройството, дейността и

вътрешният ред на болницата, същият не бил публикуван на официалната интернет страница на болницата, нямало го залепен на обществено достъпни места в болницата, нито в кабинета, в който работи. Неправилно и без правно основание работодателят преместил ищеца за постоянно в триажна зала, което не отговаряло на неговата специалност. Това представлявало промяна на обичайното му работно място и обичайната му работа. Ищецът доказал, че няма извършени нарушения и неизпълнение на служебните си задължения и подзаконовни нормативни актове. Поради изложеното моли за потвърждаване на обжалваното решение.

Софийски градски съд, като обсъди събраните по делото доказателства и становищата на страните, съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, и е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Постановеното решение е валидно и допустимо. Същото е и правилно, като въззивният състав споделя мотивите му, поради което и на основание чл. 272 ГПК препраща към мотивите на СРС. Фактическите и правни констатации на настоящия съд съвпадат с направените от районния съд в атакувания съдебен акт констатации (чл. 272 ГПК). Събраните в първата инстанция доказателства са правилно обсъдени и преценени от първоинстанционния съд към релевантните за спора факти и обстоятелства и с оглед обстоятелството, че пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства по смисъла на чл. 266 от ГПК, които да променят установената от първостепенния съд фактическа обстановка в мотивите на настоящия съдебен акт не следва да се преповтарят отново приетите по делото доказателства.

Не е спорно между страните по делото, че по сключен между тях трудов договор №579/30.06.2009г. ищецът заема длъжността „лекар, лицево-челюстна хирургия в мултипрофилно спешно отделение“ при ответника, както и, че със заповед №РД-36-12/05.05.2023г. работодателят е наложил на ищеца дисциплинарно наказание „забележка“.

Дисциплинарната отговорност е отговорност за виновно неизпълнение на задълженията на работника или служителя по индивидуалното му трудово правоотношение с работодателя. Тази отговорност се реализира чрез налагане на предвидено в закона дисциплинарно наказание, след като бъдат изслушани или приети обясненията на работника или служителя по отношение на дисциплинарното нарушение и въз основа на мотивирана заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага, съгласно разпоредбата на чл.195 от КТ. В случая работодателят е спазил императивната разпоредба на чл.193, ал.1 от КТ, като е дал възможност на служителя да изложи своите обяснения и възражения относно дисциплинарното нарушение. Атакуваната заповед на работодателя съдържа всички предвидени в чл. 195, ал. 1 от КТ реквизити. В нея са посочени нарушителят, описано е нарушението на трудовата дисциплина, конкретната дата на извършеното нарушение, както и са посочени наказанието и законният текст, въз основа на който то е наложено.

Доказателствената тежест да проведе пълно и главно доказване относно фактите и обстоятелствата, на които се позовава, за да приеме, че е налице нарушение на трудовата дисциплина от ищеца, обуславящо налагане на дисциплинарно наказание, е изцяло на ответника – работодател. В случая дисциплинарното наказание е наложено за това, че на дата 04.03.2023г. по утвърдения график за месец март за Мултипрофилно спешно отделение нощна смяна в триажа е бил дежурен д-р Г.Р.Р., като вместо него на работа е бил д-р Д. Р. А.. На 25.03.2023г. по график в МСО нощна смяна е трябвало да бъде д-р Д. Р. А., като вместо него на работа е бил д-р Г.Р.Р.. За тези смени не е била подавана писмена молба до лекар, началник отделение и надлежно попълнено заявление за смяна на дежурство, както и не е уведомявана и съответно не е получавано разрешение за смяна на дежурството от д-р Д.Д. – Ръководител МСО, съгласно установения в лечебното заведение ред. Не са спорни между страните по делото обстоятелствата, че е извършена размяна на дежурства на 04.03.2023г. и 25.03.2023г. между ищеца и д-р Р. без да е била подавана писмена молба до лекар, началник отделение и надлежно попълнено заявление. Установява се от събраните по делото доказателства, че така извършената смяна е била отразена в графика за дежурствата, който бил поставен на стената в триажна зала, както и, че за смяната били уведомени устно всички, с които били в контакт в смените преди и след тяхната. Установява се също така, че именно това е установената практика в лечебното заведение за смяна на дежурствата.

По делото е представен Правилник за устройството, дейността и вътрешния ред на мултипрофилно спешно отделение в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, утвърден със заповед №РД-04-1/27.01.2022г. на изпълнителния директор, като съгласно чл.31 от същия смяна на дежурствата се осъществява чрез писмена молба до лекар, началник отделение и надлежно попълнено заявление за смяна на дежурство. Ответникът обаче не е установил в настоящото производство да е изпълнил задължението си по чл.127, ал.1, т.5 от КТ да осигури запознаване на служителя с правилата за вътрешния трудов ред. Не са ангажирани никакви доказателства по делото, че работодателят е осигурил възможност на ищеца да се запознае с Правилника за устройството, дейността и вътрешния ред на мултипрофилно спешно отделение в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД и Правилника за устройството, дейността и вътрешния ред на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, като в заповедта за утвърждаването им изрично е посочено, че същите следва да бъдат сведени до знанието на всички работници/служители срещу подпис. В случая не се установява това да е направено, нито пък съдържанието им да е сведено до знанието на служителите по друг подходящ начин, например чрез поставянето им на видно място в работните помещения или чрез обявяването им на интернет страницата на лечебното заведение. Следва извод, че ищецът е следвал установената организация на работа, а работодателят не е положил необходимите усилия, за да не допусне смяна на дежурства по начин, различен от установения във вътрешните документи, при положение, че е следвало да знае установената практика в лечебното заведение и в негово задължение законодателят е вменил да установи реда и начина на изпълнение на трудовите задължения и упражняване на трудовите права (чл. 127, ал. 1, т. 5 КТ) от всички работници и служители.

Поради изложеното и предвид съвпадане на изводите на двете съдебни инстанции първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено на основание чл.271, ал.1 от ГПК

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, във вр. с чл. 273 ГПК във вр. с чл.38, ал.2 от ЗА, на пълномощника на въззиваемата страна следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ за въззивното производство в размер на 500 лева, като при определяне на размера на възнаграждението, съдът съобрази извършените от пълномощника процесуални действия, както и обстоятелството, че във въззивното производство е проведено едно открито съдебно заседание, в което не са събирани нови

доказателства.

По изложените мотиви, Софийски градски съд, ГО, IV-A въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №790/15.01.2024г., постановено по гр.д. №32260/2023г. по описа на СРС, 55 състав.

ОСЪЖДА УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, ЕИК 130345786, да заплати на основание чл.38, ал.2 от ЗА на адв. О. К. Д., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. „***** сумата от 500 лева – адвокатско възнаграждение за предоставена на въззиваемата страна Д. Р. А. безплатна правна помощ във въззивното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____